

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ
ΕΘΝΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΠΕΤΟΣΦΑΙΡΙΣΗΣ

HELLASVOLLEY.GR

Πρόγραμμα - Περιλήψεις 2^{ου} Συνεδρίου

για την Ελληνική Πετοσφαίριση

"Ανάπτυξη - Οργάνωση: Συμβολή στο
μέλλον της Ελληνικής Πετοσφαίρισης".

1-3 Ιουνίου 2018 Αθήνα

e-mail επικοινωνίας: info@hellasvolley.gr

Η απόδοση του σερβίς εφήβων πετοσφαιριστών στη τελική φάση του πανελληνίου πρωταθλήματος

Κανδύλα Χαραλαμπιά¹, Παπαδιώτη Μαριάννα¹, Μπαρζούκα Καρολίνα²

¹Φοιτήτρια Σ.Ε.Φ.Α.Α. ²Επίκουρη Καθηγήτρια, Σ.Ε.Φ.Α.Α./Ε.Κ.Π.Α

Περίληψη

Εισαγωγή: Η δεύτερη στη σειρά ενέργεια που οδηγεί πιο αποτελεσματικά στη νίκη της ομάδας είναι το σερβίς (Marcelino et al., 2008) Το Jump serve ήταν το πιο συνηθισμένο από τους άντρες σε υψηλό επίπεδο.(Lirola, 2006). Σκοπός της παρούσας εργασίας ήταν να διερευνηθεί η απόδοση των εφήβων στο σερβίς ως προς τα σερ, τη θέση από την οποία πραγματοποιήθηκαν, το είδος και την κατεύθυνσή τους..

Μέθοδος: Βιντεοσκοπήθηκαν 19 παιχνίδια της τελικής φάσης εφήβων αγωνιστικής περιόδου 2015-16 και κατεγράφησαν 2614 ενέργειες, οι οποίες αξιολογήθηκαν με την πενταβάθμια κλίμακα του Eom & Schutz (1992). Ο έλεγχος της αξιοπιστίας πραγματοποιήθηκε με τη στατιστική μέθοδο Pearson και ο υπολογισμός των αναλογιών και των συχνοτήτων με τη χρήση του πίνακα διπλής εισόδου, η δε σύγκριση των αναλογιών και των συχνοτήτων με το z κριτήριο.

Αποτελέσματα: Βρέθηκαν σημαντικές διαφορές. Συγκεκριμένα: α) ως προς τη συχνότητα, οι έφηβοι προτίμησαν το JF σε σχέση με το JS, καθώς τη θέση 1 για την εκτέλεση του σερβίς σε σχέση με τις θέσεις 6 και 5. β) ως προς την αποτελεσματικότητα βρέθηκε ότι 1) ήταν λιγότερο αποτελεσματικοί στο 5^ο σερ, πραγματοποίησαν τα λιγότερα λάθη στο 4^ο και 5^ο σερ σε σχέση με τα υπόλοιπα. 2) όταν χρησιμοποίησαν το JS ήταν πιο αποτελεσματικοί, αλλά πραγματοποίησαν και τα περισσότερα λάθη 3) ήταν πιο αποτελεσματικοί στο σερβίς από τη θέση 5 ενώ έκαναν τα λιγότερα λάθη από τη θέση 6. 4) ήταν πιο αποτελεσματικοί όταν κατεύθυναν τη μπάλα στη θέση 3 σε σχέση με τις υπόλοιπες θέσεις και κατόπιν στις θέσεις 6 και 1 ενώ τα λιγότερα λάθη τα έκαναν προς τη θέση 4.

Συμπεράσματα: Οι έφηβοι χρησιμοποίησαν το JS, επέλεξαν τη θέση 1 για να σερβίρουν ενώ ήταν πιο αποτελεσματικοί από τη θέση 5 και όταν κατεύθυναν τα σερβίς προς τις θέσεις 3, 1 και 6.

Βιβλιογραφία:

Eom, H. J. & Schutz, R. W. (1992). Statistical analyses of volleyball team performance. *Research quarterly for exercise and sport*, 63(1), 11-18.

Marcelino, R., Mesquita, I., & Afonso, J. (2008). The weight of terminal actions in Volleyball. Contributions of the spike, serve and block for the teams' rankings in the World League 2005. *International Journal of Performance Analysis in Sport*, 8(2), 1-7.

Lirola, D. C. (2006). Estudio y análisis del saque en el voleibol masculino de alto rendimiento. (Research and analysis of the serve in the current high performance Men's Volleyball). *Revista Internacional de Ciencias del Deporte*, 2(5), 12-28.

Χωροχρονική αξιολόγηση της επίθεσης μετά από υποδοχή σερβίς σε ομάδες K19 και K21 υψηλού επιπέδου Πετοσφαίρισης ανδρών

Δρίκος Σωτήριος¹

¹PhD Σχολή Επιστήμης Φυσικής Αγωγής & Αθλητισμού, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Περίληψη

Εισαγωγή: Η αποτελεσματικότητα εκτέλεσης τεχνικών δεξιοτήτων και τακτικών επιλογών καθορίζουν την αγωνιστική επιτυχία στην Πετοσφαίριση ανδρών (Marcelino, Mesquita, & Samraio, 2009). Η επίθεση γενικά, αποδείχθηκε η σημαντικότερη δεξιότητα (Silva, Lacerda, & Joao, 2014; Laios & Kountouris, 2005), ενώ η αντίστοιχη της αλληλουχίας 1 σημαντικός προσδιοριστικός παράγοντας επιτυχίας (Zetou, Moustakidis, Tsigilis, & Komninakidou, 2007). Στόχος της μελέτης ήταν η ανάπτυξη και εφαρμογή μοντέλου έκβασης αγωνιστικών επεισοδίων (Α.Ε.) και η ποσοτικοποίηση της σπουδαιότητας τακτικών επιλογών στην αλληλουχία 1, στις ηλικιακές κατηγορίες K19 και K21 υψηλού επιπέδου.

Μέθοδος: Το δείγμα αποτέλεσαν οι πρωταθλήτριες εθνικές ομάδες K19 (n=1116 Α.Ε.) και K21 (n=1327 Α.Ε.), στις αντίστοιχες παγκόσμιες διοργανώσεις του 2013. Με τη δημιουργία μαρκοβιανού πίνακα μετάβασης, αναπτύχθηκε μοντέλο έκβασης αγωνιστικών επεισοδίων. Ο υπολογισμός της σπουδαιότητας των τακτικών χωροχρονικών επιλογών (7 σημεία κατεύθυνσης της πάσας και 2 χρόνοι πάσας) στην επίθεση μετά από υποδοχή, πραγματοποιήθηκε με τον δείκτη σπουδαιότητας (Importance Index) (Miskin, Fellingham, & Florence, 2010). Προκειμένου να εντοπισθούν

σημαντικές δεξιότητες σε περιορισμένο μέγεθος δείγματος, χρησιμοποιήθηκε ο δείκτης ασυμμετρίας, λόγος ημιδιαφοράς ποσοστημορίων (QMR).

Αποτελέσματα: Στην επιτυχή έκβαση του Α.Ε., στατιστικά σημαντικός ήταν ο χρόνος και η ζώνη επίθεσης ($p=0.021$ και $p=0.016$, αντίστοιχα), με τον ηλικιακό παράγοντα ($p=0.797$) μη σημαντικό. Υψηλή οριακή πιθανότητα επιτυχίας είχαν στους Κ19, η επίθεση α' χρόνου από τις ζώνες 4 (0.80) και 2 (0.78) και ο δείκτης σπουδαιότητας (22.6 και 16.6, αντίστοιχα). Η αντίστοιχη πιθανότητα παρουσιάστηκε υψηλή (0.681) στην επίθεση γ' χρόνου από τη ζώνη 4, με χαμηλό όμως δείκτη σπουδαιότητας (7.0) και υψηλό δείκτη ασυμμετρίας (1.228).

Συμπεράσματα: Το μοντέλο περιέγραψε με ακρίβεια την έκβαση των Α.Ε. Σημαντικότερος συνδυασμός τύπου πάσας και ζώνης επίθεσης στην Κ21 ήταν ο α' χρόνος από τη ζώνη 3, ενώ για την Κ19 ο ίδιος από τη ζώνη 4. Η εκτός συστήματος επίθεση στην Κ19, ήταν σπουδαιότερη αυτής της Κ21.

Βιβλιογραφία

- Laios, Y., & Kountouris, P. (2005). Evolution in men's volleyball skills and tactics as evidence in the Athens 2004 Olympic Games. *International Journal of Performance Analysis in Sport*, 5 (2), pp. 1-8.
- Marcelino, R., Mesquita, I., & Sampaio, J. (2009). Home advantage and set outcome in high level Volleyball. *Journal of Sport Sciences* (26), pp. S66-S67.
- Miskin, M., Fellingham, G., & Florence, L. (2010). Skill Importance in Women's Volleyball. *Journal of Quantitative Analysis in Sports*, 6 (2).
- Silva, M., Lacerda, D., & Joao, P. V. (2014). Game-Related Volleyball Skills that Influence Victory. *Journal of Human Kinetics* (41), pp. 173-179.
- Zetou, E., Moustakidis, A., Tsigilis, N., & Komninakidou, A. (2007). Does effectiveness of skill Complex 1 predict win in Men's Olympic Volleyball Games. *Journal of Quantitative Analysis in Sports*, 3 (4).

Χωροχρονική αξιολόγηση της επίθεσης μετά από άμυνα σε ομάδες Κ19 και Κ21 υψηλού επιπέδου Πετοσφαίρισης ανδρών

Δρ. Σωτήριος¹

¹ PhD Σχολή Επιστήμης Φυσικής Αγωγής & Αθλητισμού, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Περίληψη

Εισαγωγή: Στην Πετοσφαίριση ανδρών, αγωνιστική επιτυχία και εκτέλεση τεχνικών δεξιοτήτων και τακτικών επιλογών συνδέονται άμεσα (Laios & Kountouris, Evolution in men's volleyball skills and tactics as evidence in the Athens 2004 Olympic Games, 2005). Η επίθεση γενικά, είναι η σημαντικότερη τεχνική δεξιότητα (Garcia de Alcazar, Ortega, & Palao, Effect of age group on technical tactical performance on the serve in men's volleyball, 2016), ενώ η μετά από άμυνα αποτελεί σημαντικό προσδιοριστικό παράγοντα επιτυχίας (Zetou, Tsigilis, Moustakidis, & Komninakidou, 2006). Σκοπός της μελέτης ήταν η ανάπτυξη και εφαρμογή μοντέλου έκβασης αγωνιστικών επεισοδίων (Α.Ε.) και η ποσοτικοποίηση της σπουδαιότητας των τακτικών επιλογών στην αλληλουχία 2, στις ηλικιακές κατηγορίες Κ19 και Κ21 υψηλού επιπέδου.

Μέθοδος: Το δείγμα αποτέλεσαν οι πρωταθλήτριες εθνικές ομάδες Κ19 ($n=1116$ Α.Ε.) και Κ21 ($n=1327$ Α.Ε.), στις αντίστοιχες παγκόσμιες διοργανώσεις του 2013. Με τη δημιουργία μαρκοβιανού πίνακα μετάβασης, αναπτύχθηκε μοντέλο έκβασης αγωνιστικών επεισοδίων. Ο υπολογισμός της σπουδαιότητας των τακτικών χωροχρονικών επιλογών (7 σημεία κατεύθυνσης της πάσας και 2 χρόνοι πάσας) στην επίθεση μετά από άμυνα, πραγματοποιήθηκε με τον δείκτη σπουδαιότητας (Importance Index) (Miskin, Fellingham, & Florence, 2010). Προκειμένου να εντοπισθούν σημαντικές δεξιότητες σε περιορισμένο μέγεθος δείγματος, χρησιμοποιήθηκε ο δείκτης ασυμμετρίας, λόγος ημιδιαφοράς ποσοστημορίων (QMR).

Αποτελέσματα: Στατιστικά σημαντικός ο χρόνος επίθεσης ($p=0.003$), ενώ ηλικιακή κατηγορία και ζώνη επίθεσης ($p=0.974$ και $p=0.120$, αντίστοιχα) μη σημαντικοί. Υψηλή οριακή πιθανότητα επιτυχίας στην επίθεση α' χρόνου στην Κ21, οι ζώνες 4 (0.83) και 2 (0.74) και ο δείκτης σπουδαιότητας (10.1 και 12.9, αντίστοιχα). Ο δείκτης ασυμμετρίας εντόπισε ως σημαντικές την επίθεση α' χρόνου από τις ζώνες 4 (1.359) και 3 (1.204) για την Κ21 και α' χρόνου από τις ζώνες 2 (1.322) και 1 (1.491) για την Κ19.

Συμπεράσματα: Το μοντέλο περιέγραψε με ακρίβεια την έκβαση των Α.Ε. στην αλληλουχία 2, με την επίθεση σε α' χρόνο από όλες τις ζώνες του γηπέδου σπουδαιότερη αυτής του γ' χρόνου και συχνότερα επαναλαμβανόμενη την επίθεση εκτός συστήματος. Σημαντικότερος συνδυασμός τύπου πάσας και ζώνης επίθεσης, ο α' χρόνος από ζώνες 3&4 για την Κ21 και ο ίδιος από ζώνες 1&2 για την Κ19.

Βιβλιογραφία

- Garcia de Alcazar, A., Ortega, E., & Palao, J. M. (2016). Effect of age group on technical tactical performance on the serve in men's volleyball. *Perceptual and Motor Skills*, 123 (2), pp. 508-525.
- Laios, Y., & Kountouris, P. (2005). Evolution in men's volleyball skills and tactics as evidence in the Athens 2004 Olympic Games. *International Journal of Performance Analysis in Sport*, 5 (2), pp. 1-8.
- Miskin, M., Fellingham, G., & Florence, L. (2010). Skill Importance in Women's Volleyball. *Journal of Quantitative Analysis in Sports*, 6 (2).
- Zetou, E., Tsigilis, N., Moustakidis, A., & Komninakidou, A. (2006, 6). Playing characteristics of men's Olympic Volleyball teams in complex II. *International Journal of Performance Analysis in Sport*, 6 (1), pp. 172-177.